

- pranjem nogu
- da obujemo čiste čarape
- treba prati i čarape
- treba oprati i papuče.

Kada smo izvodili vježbe za stopala Filip glasno izgovara da su njegova dva prsta spojena. Djeca su najprije promatrala a onda tražila i da dodirnu njegove prste. Pitala su nas zašto. Mi im nismo znale odgovoriti i dogovorile smo se da će nam u rješavanju ovog pitanja pomoći teta Jasna, medicinska sestra.

Projekt *Cipele* započeo je u listopadu 1998. i u lipnju 1999. još je uvijek trajao. Aktivnosti su se provodile individualno, a u manjim ili većim skupinama djece (skupina u 5. godini života). Pri nastajanju ovog projekta često smo se ostajale iznenađene postavljenim pitanjima, interesima i područjima istraživanjima djece. Put ka realizaciji projekta je nepredvidiv.

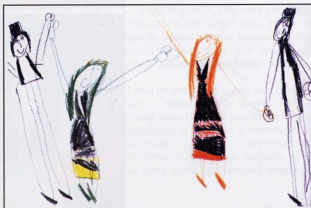
Projekt je dokumentiran knjigama u kojima se nalaze dječje izjave, radovi i fotografije.

DV Neven Rovinj, područno odjeljenje Rovinjsko selo
Karmen Uljanić, odgajateljica

PROJEKT ISTARSKI PIR

Ovaj je projekt nastao na inicijativu djece, ali nadovezao se na tematsko poučavanje (unaprijed određeni program vezan uz kulturnu baštinu i običaje kraja u kojem živimo). Sve je započelo lutkarskom improvizacijom što je bila motivacija za slušanje narodne pjesme. Lutka je na kraju pozvala djecu na pir (u svatove) – vjenčanje dviju lutki trebalo se održati narednih dana. Po završetku aktivnosti djeca su predložila da napravimo pravi pir u vrtiću te da između njih izaberemo mladenku i mladoženju. Pitali smo ih što je sve potrebno za pir, a ona su nabrajala: kolači, cvijeće, bombonjere... i rekla da to mogu sama napraviti. Po dolasku kućama upoznali smo i roditelje s prijedlogom djece i zamolili ih da sljedeći dan donesu potrebna sredstva za realizaciju ove aktivnosti.

Zahvaljujući razumijevanju roditelja, dječja zamisao se mogla ostvariti – pripreme za pir su započele u ranim jutarnjim satima. Sve potrebno za pir djeca su sama izradila: buket za mladu (od tratinčica koje su ubrala u dvorištu), vijenac za kosu, buketiće za svatove, bombonjere i kolače (od keksa koje su izradila pomoću strojeva za mljevenjemesa, kuglica od čokolade i oraha pa do prave torte koju su ukrasila pudingom i šlagom)

VRTIĆ KAO DJEČJA KUĆA

U sobi je bilo kao u pravoj kući u kojoj se priprema pir. Sve je vrvilo od posla, djeca su žurila ne bi li stigla sudjelovati u što više aktivnosti. Kad su kolači bili gotovi, stolovi i buketi spremni, svatovi su se mogli obući i krenuti po mladu. Naravno, uz sve običaje prilikom vjenčanja u kraju u kojem živimo: narodnu pjesmu, narodni ples balun, pregovaranje starog svata, speljivanje mlade nevjeste, zdravica bukaletama "vina"... Nakon vjenčanja u "crkvi" krenulo je slavlje u sobi. Kolača je bilo toliko da smo ponudili susjede na katu – djecu u osnovnoj školi i za kraj svako je dijete kući ponijelo bombonijeru, a kolača je ostalo i za roditelje.

Tog je dana u vrtiću bilo toliko uzbuđenja, radosti i veselja, a pir se još dugo spominjao među djecom i već su odredili da će pir biti "i drugo lito" uz nove mladoženje. Djeca su se osjećala važna i velika kao da je to pravo vjenčanje.

Vidjeli smo, rad na projektima može imati više varijacija, ali se toga ne trebamo bojati jer se time odgajatelju omogućuje originalan pristup i on postaje u pravom značenju riječi istraživač svoje prakse s nezamislivim rezultatima koji doprinose razvoju predškolske prakse, a time se djeci omogućava da im vrtić zaista bude dječja kuća s mnogo zanimljivih događanja i lijepih uspomena koje će ponijeti u život.

